



Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 490/2016
14.06.2016. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Бате Цветковића, Горана Чавлине, Драгана Аћимовића и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Весном Веселиновић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног П.А. и др., због продуженог кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234. став 3. у вези става 1. у вези члана 61. Кривичног законика и др., одлучујући о захтевима за заштиту законитости браниоца окривљеног П.А., адвоката М.А. и браниоца окривљеног Н.Р., адвоката М.М., поднетим против правноснажних пресуда Вишег суда у Лесковцу К 87/14 од 02.07.2015. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 763/15 од 03.02.2016. године, у седници већа одржаној дана 14.06.2016. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈУ СЕ као недозвољени захтев за заштиту законитости бранилаца окривљених П.А. и Н.Р., поднети против правноснажних пресуда Вишег суда у Лесковцу К 87/14 од 02.07.2015. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 763/15 од 03.02.2016. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Лесковцу К 87/14 од 02.07.2015. године, оглашени су кривим и то: окривљени Н.Р., због продуженог кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234. став 3. у вези става 1. у вези члана 61. КЗ, за које је утврђена казна затвора у трајању од две године, за кривично дело фалсификовање службене исправе из члана 357. став 3. у вези става 2. КЗ, за које му је утврђена казна затвора у трајању од шест месеци и за кривично дело злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234. став 3. у вези става 1. у вези члана 33. КЗ, за које је утврђена казна затвора у трајању од две године, па је осуђен на јединствену казну затвора у трајању од четири године и три месеца у коју се урачунава време задржавања и време проведено у притвору од 12.07.2010. до 05.08.2010. године и окривљени П.А. због кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234. став 3. у вези става 1. у вези члана 33. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од две године, у коју се урачунава време задржавања од 20.07.2010. године од 10,35 часова па до 17,20 часова истог дана. Истом пресудом окривљени су обавезани да

плате суду на име трошкова кривичног поступка и то окривљени Н.Р., износ од 47.135,00 динара, а окривљени П.А., износ од 9.425,00 динара, као и да плате суду на име судског пашала износе од по 20.000,00 динара, а све у року од 15 дана од правноснажности пресуде под претњом принудног извршења. Од окривљеног Н.Р. је применом члана 91. и 92. КЗ, одузета имовинска корист прибављена кривичним делом у износу од 80.000,00 динара, а П. „П. Р.“, је упућена да имовинско правни захтев према окривљеном Н.Р. оствари у парничном поступку.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Кж1 763/15 од 03.02.2016. године, одбијене су као неосноване жалбе Вишег јавног тужиоца у Лесковцу и бранилаца окривљених П.А. и Н.Р., а првостепена пресуда је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости благовремено су поднели:

бранилац окривљеног П.А., адвокат М.А., због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) и став 3. ЗКП са предлогом да Врховни касациони суд наведене пресуде преиначи, тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе за предметно кривично дело; и

бранилац окривљеног Н.Р., адвокат М.М., због повреда закона из члана 438. став 1. тачка 11), члана 438. став 2. тачка 2) и 3), члана 462. став 3. и члана 16. ЗКП, са предлогом да се захтев усвоји и побијане правноснажне пресуде укину, а предмет врати првостепеном суду на поновни поступак као и да бранилац и окривљени у смислу члана 488. став 2. ЗКП, буду обавештени о седници већа Врховног касационог суда.

Врховни касациони суд је на основу члана 486. став 1. ЗКП, одржао седницу већа у којој је размотрио списе предмета, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости бранилаца окривљених П.А. и Н.Р. су недозвољени.

Бранилац окривљеног П.А., у захтеву за заштиту законитости указује да је првостепени суд, када је одлучивао о кривичној одговорности окривљеног, погрешно ценио изведене доказе и то: списак запослених који су испуњавали услове да буду технолошки вишак који окривљени П.А. није потписао нити је учествовао у његовом састављању што су потврдили саслушани сведоци, као и доказе у погледу радноправног статуса ових запослених односно исказ сведока С.П. из кога произлази супротно од оног што је утврђено правноснажним пресудама, чиме су, према наводима захтева, повређене одредбе члана 438. став 2. тачка 2) у вези члана 460. став 3. ЗКП.

По налажењу овога суда изнетим наводима захтева бранилац окривљеног цени изведене доказе током поступка и износи своје чињеничне закључке о

извршењу кривичног дела у питању од стране окривљеног, а који закључци су другачији од оних утврђених побијаном пресудом, на који начин бранилац правноснажну пресуду у суштини побија због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања што у смислу члана 485. став 4. ЗКП, не може бити предмет испитивања по овом ванредном правном леку, због чега је захтев браниоца окривљеног П.А. оцењен као недозвољен.

Бранилац окривљеног Н.Р. у захтеву за заштиту законитости наводи да првостепени суд, након укидања раније првостепене пресуде није поступио у целости по налозима и примедбама другостепеног суда те да је тиме учињена повреда Закона из члана 462. став 3. ЗКП, да су разлози другостепене пресуде неразумљиви и противречни, чиме се указује на повреду закона из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, да је изрека правноснажне пресуде неразумљива што представља битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) ЗКП, да је изрека правноснажне пресуде противречна сама себи у смислу члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, и да суд приликом оцене доказа и утврђивања чињеница није правилно применио одредбу члана 16. ЗКП, чиме је учинио битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 3) ЗКП.

Међутим, одредбом члана 485. став 4. ЗКП, која прописује разлоге због којих окривљени, односно бранилац окривљеног сходно ограничењу његових права правима која у поступку има окривљени (члан 71. тачка 5. ЗКП), могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека због напред наведених повреда одредаба кривичног поступка, истакнутих у захтеву браниоца окривљеног Н.Р. нити због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања у правноснажној пресуди, због чега је захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Н.Р. оцењен као недозвољен.

Из изнетих разлога, а на основу члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци овог решења.

Записничар-саветник
Весна Веселиновић,с.р.

Председник већа-судија
Јанко Лазаревић,с.р.